26/02/2019

Ο αγώνας του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Βασιλείου

/ Επικαιρότητα

Από τις πρώτες εκδηλώσεις του Σεβαστιανού για τη Βόρειο Ήπειρο, ξεχώρισε ένα σύνθημα –πέραν των άλλων-, που αντανακλούσε κατά τον καλύτερο τρόπο, τον δρόμο του Αγώνα που βάδιζε εκείνος ο Δεσπότης..., τον ίδιο ακριβώς δρόμο που βάδισαν οι προκάτοχοί του ... **«Όταν το ράσο γίνεται σημαία, τότε η νίκη είναι βέβαια»**. Και πράγματι βρίθει η Ιστορία του Γένους μας από τέτοια παραδείγματα....

Ένας τέτοιος λοιπόν Δεσπότης το ράσο του οποίου έγινε “σημαία” στον Αυτονομιακό αγώνα της Βορείου Ηπείρου το 1914, ήταν και ο **Δρυινουπόλεως Βασίλειος** (1858-1936). Γεννήθηκε στο χωριό Άνω Λάμποβο, και αναδείχτηκε γρήγορα ως σημαντική πνευματική μορφή της περιοχής. Το 1913, όταν ο ελληνικός στρατός μπήκε ελευθερωτής στη Βόρειο Ήπειρο, ο ίδιος ήταν που υποδέχτηκε στο Αργυρόκαστρο ως Επίσκοπος της περιοχής, τους επικεφαλής του στρατού.

Στις 10 Ιανουαρίου 1914 με την ιδιότητα του προέδρου της Επιτροπής Εθνικής Αμύνης Αργυροκάστρου και Τεπελενίου, ο Μητροπολίτης Βασίλειος, ως εκ των πραγμάτων ηγέτης του Ελληνισμού της περιοχής, συγκάλεσε Πανηπειρωτικό Συνέδριο στο Αργυρόκαστρο για τις 30 Ιανουαρίου. Έως τις 5 Φεβρουαρίου εξέτασε όλες τις δυνατότητες για ειρηνική λύση του προβλήματος. Μη έχοντας όμως δυνατότητα για πολιτική λύση και λόγω του γεγονότος ότι η Ελληνική κυβέρνηση θα ήταν υποχρεωμένη να δεχθεί τις θέσεις των Μεγάλων Δυνάμεων για την τύχη των νησιών του Αιγαίου, αποφάσισε τη σύσταση αρμοδίου οργάνου, που θα αναλάμβανε ένοπλο αγώνα με σκοπό την Ανεξαρτησία. Για τον σκοπό αυτό, συγκρότησε «Οργανωτική Επιτροπή», που μέχρι να συμπληρωθεί θα αποτελούνταν από τους Μητροπολίτες Δρυινουπόλεως Βασίλειο, Βελλάς και Κονίτσης Σπυρίδωνα και Κορυτσάς Γερμανό. Στις 15 Φεβρουαρίου 1914 σχηματίσθηκε στη θέση της Οργανωτικής Επιτροπής η **προσωρινή Κυβέρνηση της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου** με Πρόεδρο τον Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφο.

Ιστορικά έχουν μείνει τα λόγια του Δρυινουπόλεως Βασιλείου ενώπιον πλήθους κόσμου, κατά την ύψωση της σημαίας της Αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου στο Αργυρόκαστρο στις 17 Φεβρουαρίου 1914. Ο Μητροπολίτης προχώρησε λίγα βήματα και κοιτώντας την Ελληνική Σημαία που κατέβαινε αργά-αργά, συγκινημένος την αποχαιρέτησε εκ μέρους του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου:

«*Χάριν της υπερτάτης Εθνικής ανάγκης κατεβιβάσθης, ω θείον όνειρον, ημών τε και των πατέρων μας γαλανόλευκή μας, εθνική μας Σημαία. Αλλά αντί Σού δεν ανυψώνομεν ξένην, αλλά την θυγατέραν σου Ηπειρωτικήν, προωρισμένην να κατεσχίση κατά της αλβανικής ημισελήνου*».

Στην προσωρινή Κυβέρνηση της Αυτονόμου Ηπείρου, ανέλαβε το Υπουργείο Παιδείας, μέχρι την επάνοδο του Ελληνικού Στρατού τον Οκτώβριο του 1914. Και όταν εκλέχτηκαν οι πρώτοι Βορειοηπειρώτες Βουλευτές στις 31 Μαίου 1915 στην ελληνική βουλή, αυτός ήταν η ψυχή της όλης προσπάθειας ώστε να αποτελούν οι εκλεγέντες την φωνή της πολυβασανισμένης πατρίδας των.

Τον Αύγουστο του 1916 ο Ιταλικός Στρατός άρχισε να καταλαμβάνει την Βόρειο Ήπειρο, εκμεταλλευόμενος τον Εθνικό Διχασμό στην Ελλάδα. Στις 22 Σεπτεμβρίου 1916 ο Μητροπολίτης Βασίλειος απελάθηκε με βία από τις ιταλικές κατοχικές αρχές, ως **“επικίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια”**, οπότε μετέφερε την έδρα του στο Δελβινάκι του ελεύθερου Πωγωνίου (πάνω φώτο).

Εκοιμήθη στην Αθήνα στις 26 Φεβρουαρίου 1936 και η σορός του μεταφέρθηκε για να ταφεί στο Δελβινάκι 1 Μαρτίου , όπου πλήθος κόσμου τον συνόδεψε στην

τελευταία του κατοικία (κάτω φώτο).

Το μνήμα του βρίσκεται έως σήμερα στο προαύλιο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Δελβινάκι Ιωαννίνων, όπου κάθε χρόνο διοργανώνεται από την Μητρόπολη Δρυινουπόλεως εκδήλωση για την επέτειο της Αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου.

Πηγή: www.himara.gr